Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

17. december 2015 *

»Præjudiciel forelæggelse — handelspolitik — dumping — lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 11, stk. 2 — udløb — artikel 13 — omgåelse — gennemførelsesforordning (EU) nr. 260/2013 — gyldighed — udvidelse af en antidumpingtold på et tidspunkt, hvor den forordning, der har indført nævnte told, ikke længere er gældende — ændring i mønstret for handelen«

I sag C-371/14,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Finanzgericht Hamburg (skatteretten i Hamborg, Tyskland) ved afgørelse af 17. juni 2014, indgået til Domstolen den 1. august 2014, i sagen:

APEX GmbH Internationale Spedition

mod

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af formanden for Tredje Afdeling, L. Bay Larsen, som fungerende formand for Fjerde Afdeling, og dommerne J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal, og K. Jürimäe (refererende dommer),

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: fuldmægtig I. Illéssy,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 2. juli 2015,

efter at der er afgivet indlæg af:

— APEX GmbH Internationale Spedition ved Rechtsanwalt M. Hackert samt ved R. Etehad

— Rådet for Den Europæiske Union ved S. Boelaert, som befuldmægtiget, først bistået af avocats D. Geradin og N. Tuominen, derefter ved N. Tuominen

— Europa-Kommissionen ved F. Erlbacher, T. Maxian Rusche og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede

* Processprog: tysk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 16. juli 2015,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører gyldigheden af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 260/2013 af 18. marts 2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1458/2007, på importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til at omfatte importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, uanset om den er angivet med oprindelse i Den Socialistiske Republik Vietnam eller ej (EUT L 82, s. 10, herefter »den omtvistede forordning«).

2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem APEX GmbH Internationale Spedition (herefter »APEX«) og Hauptzollamt Hamburg-Stadt (hovedtoldkontoret i Hamborg, Tyskland) vedrørende sidstnævntes afgørelse om at pålægge APEX en antidumpingtold.

Retsforskrifter

Forordning (EF) nr. 1225/2009

3 De bestemmelser vedrørende Den Europæiske Unions anvendelse af antidumpingforanstaltninger, som var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, fandtes i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51, berigtiget i EUT 2010 L 7, s. 22), i den originale version og den version, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 765/2012 af 13. juni 2012 (EUT L 237, s. 1, herefter »grundforordningen«).

4 Følgende fremgår af 19. betragtning til grundforordningen:

»[...] det [er] nødvendigt, at fællesskabslovgivningen indeholder bestemmelser til at imødegå en adfærd, hvis hovedformål er at omgå antidumpingforanstaltninger, herunder simple samleprocesser i Fællesskabet eller et tredjeland.«

5 Forordningens artikel 10 med overskriften »Tilbagevirkende kraft« bestemmer i stk. 1:

»Midlertidige foranstaltninger og endelig antidumpingtold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor afgørelserne i medfør af artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 4, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.«

6 Nævnte forordnings artikel 11, stk. 2, fastsætter:

»Endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.«

7 Samme forordnings artikel 13 med overskriften »Omgåelse« har følgende ordlyd:

»1. Antidumpingtold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås. Antidumpingtold, der ikke er højere end den restantidumpingtold, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 5, kan udvides til også at gælde for indførsel fra selskaber, der nyder fordel af individuelle toldsatser, i de lande, der er omfattet af foranstaltninger, når de gældende foranstaltninger omgås. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Fællesskabet eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og Fællesskabet, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomiske begrundelse ud over indførelsen af tolden, og hvor der foreligger beviser for skade eller for, at toldens afhjælpende virkninger undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare, samt hvor der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme eller lignende varer, om fornødent i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2.

Den i første afsnit omhandlede praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter bl.a. let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne henføre varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne, såfremt ændringen ikke indebærer en ændring af dens væsentlige kendetegn, forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande, eksportørernes eller producenternes omorganisering af deres salgsmønstre og -kanaler i det land, der er omfattet af foranstaltninger, med henblik på senere at få udført deres varer til Fællesskabet gennem producenter, som nyder fordel af en lavere individuel toldsats end den, der gælder for fabrikanternes varer, og under de omstændigheder, der er anført i stk. 2, samling af dele gennem en samleproces i Fællesskabet eller et tredjeland.

2. En samleproces i Fællesskabet eller i et tredjeland anses for at indebære en omgåelse af gældende foranstaltninger, hvis:

a) processen er påbegyndt eller udvidet væsentligt siden eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, og de pågældende dele hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, og

[...]

c) virkningerne af tolden undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare hidrørende fra en samleproces, og der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normalværdier for samme eller lignende varer.

3. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1. Undersøgelserne iværksættes efter konsultationer i det rådgivende udvalg ved en forordning udstedt af Kommissionen, hvori det også kan pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller at anmode om garantier. Undersøgelserne udføres af Kommissionen, som kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for ni måneder. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Rådet på forslag fra Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Udvidelsen gælder fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller den dato, på hvilken der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning finder med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser anvendelse på nærværende artikel.

[...]«

8 Grundforordningens artikel 14, stk. 5, bestemmer:

»Kommissionen kan efter konsultationer i det rådgivende udvalg pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel kan gøres til genstand for registrering på anmodning fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Registrering indføres ved forordning, hvori det nærmere angives, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb for den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.«

9 Denne forordnings artikel 18 fastsætter:

»1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. [...]

[...]

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.«

Antidumpingforordningerne vedrørende lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning

10 Efter en klage, som Europa-Kommissionen var blevet forelagt af European Lighters Manufacturers Federation i løbet af 1989, blev Rådets forordning (EØF) nr. 3433/91 af 25. november 1991 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Japan, Den Kinesiske Folkerepublik, Republikken Korea og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold (EFT L 326, s. 1) vedtaget.

11 I henhold til nævnte forordnings artikel 1 blev der indført en endelig antidumpingtold på importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i bl.a. Den Kinesiske Folkerepublik (herefter »Kina«).

12 Efter en undersøgelse af en mulig omgåelse af antidumpingtolden blev Rådets forordning (EF) nr. 192/1999 af 25. januar 1999 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EØF) nr. 3433/91 på importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte import af visse engangslommetændere med fyrsten, til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina eller afsendt fra eller med oprindelse i Taiwan, og import af lommetændere, ikke til genopfyldning, afsendt fra eller med oprindelse i Taiwan, og om afslutning af proceduren vedrørende importen af lommetændere, ikke til genopfyldning, afsendt fra Hongkong og Macao (EFT L 22, s. 1), vedtaget.

13 Nævnte forordnings artikel 1 fastsatte en udvidelse af den antidumpingtold, der var blevet indført ved forordning nr. 3433/91, til også at omfatte importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, afsendt fra eller med oprindelse i Taiwan, og importen af visse lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, til genopfyldning, med oprindelse i Kina eller afsendt fra eller med oprindelse i Taiwan.

14 Den antidumpingtold, der var blevet indført ved forordning nr. 3433/91 og udvidet ved forordning nr. 192/1999, blev opretholdt ved Rådets forordning (EF) nr. 1824/2001 af 12. september 2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og afsendt fra eller med oprindelse i Taiwan og på importen af visse lommetændere med fyrsten, til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og afsendt fra eller med oprindelse i Taiwan (EFT L 248, s. 1) og ved Rådets forordning (EF) nr. 1458/2007 af 10. december 2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og afsendt fra eller med oprindelse i Taiwan og på importen af visse lommetændere med fyrsten, til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og afsendt fra eller med oprindelse i Taiwan (EUT L 326, s. 1).

15 Ved en »meddelelse om det forestående udløb af visse antidumpingforanstaltninger«, der den 1. maj 2012 blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT C 127, s. 3), meddelte Kommissionen, at medmindre der blev indledt en fornyet undersøgelse efter den procedure, der er fastlagt i grundforordningens artikel 11, stk. 2, ville antidumpingforanstaltningerne vedrørende bl.a. importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Kina og afsendt fra eller med oprindelse i Taiwan, udløbe den 13. december 2012. Da der ikke blev fremsat en behørigt dokumenteret anmodning om en fornyet undersøgelse efter offentliggørelsen af denne meddelelse, meddelte Kommissionen ved en »meddelelse om udløb af visse antidumpingforanstaltninger«, der blev offentliggjort den 12. december 2012 i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT C 382, s. 12), at disse antidumpingforanstaltninger ville udløbe den 13. december 2012.

16 Kommissionen havde i mellemtiden ved artikel 1 i Kommissionens forordning (EU) nr. 548/2012 af 25. juni 2012 om indledning af en undersøgelse af den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 1458/2007 over for importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, gennem import af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, afsendt fra Vietnam, uanset om varen er angivet med oprindelse i Vietnam eller ej, og om at gøre denne import til genstand for registrering (EUT L 165, s. 37), indledt en undersøgelse med henblik på at fastlægge, om import til EU af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, afsendt fra Vietnam, omgik de antidumpingforanstaltninger, der blev indført ved forordning nr. 1458/2007.

17 I henhold til nævnte forordnings artikel 2 skulle toldmyndighederne i medfør af grundforordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, tage de nødvendige skridt til registrering af den import til Unionen, der er beskrevet i nævnte forordnings artikel 1.

18 Den omtvistede forordning blev vedtaget efter den undersøgelse, der blev indledt ved forordning nr. 548/2012, idet denne forordning omhandlede perioden fra den 1. april 2011 til den 31. marts 2012, benævnt »referenceperioden« (herefter »RP«).

19 28.-30. og 36. betragtning til den omtvistede forordning, der vedrører de vietnamesiske eksporterende producenters samarbejdsvilje, har følgende ordlyd:

»(28) Som anført i betragtning 18 indgav syv virksomheder besvarede spørgeskemaer. I RP udgjorde den samlede mængde lommetændere indberettet som solgt til Unionen ifølge disse besvarelser mere end 100% af den samlede mængde lommetændere indberettet som importeret til

Unionen ifølge Eurostats Comext-database. Til trods for at oplysningerne om salgsmængder i svarene blev anset for at være upålidelige, jf. betragtning 29 nedenfor, finder Kommissionen stadig, at de giver en indikation af, at samarbejdsviljen var stor, og at de undersøgte virksomheder er repræsentative.

(29) Under kontrolbesøgene hos de syv vietnamesiske eksporterende producenter konstateredes det, at de havde hver indgivet oplysninger, som ikke kunne anses for at være pålidelige med henblik på tilvejebringelse af resultater af relevans for undersøgelsen. Navnlig konstateredes det, at de syv virksomheder havde angivet forkerte oplysninger vedrørende deres produktionsmængde, import af mindre dele og det samlede salg. Det blev også konstateret, at en del af forretningsaktiviteterne i forbindelse med den undersøgte vare ikke indgik i de officielle regnskaber, og at visse samleprocesser udførtes af uofficielle underleverandører. Desuden var mængden af dele importeret fra Kina ikke angivet eller forkert angivet, og en del af salget var ikke opført i virksomhedernes regnskaber. Det har derfor ikke været muligt at tilvejebringe en pålidelig opgørelse over navnlig den samlede produktion og den samlede salgsmængde for de pågældende virksomheder eller at afstemme de faktiske salgspriser for den undersøgte vare og omkostningerne til de vigtigste råmaterialer som f.eks. gas med oplysningerne i svarene til spørgeskemaerne.

(30) På baggrund af den i betragtning 29 beskrevne situation, blev de eksporterende producenter underrettet om, at det påtænktes i henhold til grundforordningens artikel 18 at basere undersøgelsens afgørelser og konklusioner på de bedste foreliggende faktiske oplysninger. [...]

[...]

(36) På baggrund af ovenstående måtte konklusionerne vedrørende importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, fra Vietnam til Unionen derfor træffes på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 1. Som følge heraf, for at sikre at parternes manglende afgivelse af oplysninger ikke hindrer undersøgelsen, har Kommissionen erstattet de ikke-verificerbare oplysninger, der er afgivet af de vietnamesiske producenter, med andre tilgængelige oplysninger fra f.eks. Eurostats Comext-database for at fastsætte den samlede importmængde fra Vietnam til Unionen og de data vedrørende omkostninger, der er angivet i anmodningen om at fastlægge andelen af kinesiske dele (jf. betragtning 50 nedenfor).«

20 37. betragtning til denne forordning, der omhandler de kinesiske eksporterende producenters samarbejdsvilje, er affattet således:

»De kinesiske eksporterende producenter udviste ikke samarbejdsvilje. Derfor måtte konklusionerne vedrørende importen af den pågældende vare til Unionen og eksporten af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, fra Kina til Vietnam baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1. Statistiske oplysninger fra FN's Comtrade i anmodningen blev anvendt til at fastsætte den samlede eksport fra Kina til Vietnam.«

21 38.-44. betragtning til nævnte forordning vedrørende ændringen i handelsmønstret har følgende ordlyd:

»2.4. Ændring i handelsmønstret

Import til Unionen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning

(38) Importen af den pågældende vare fra Kina faldt i 1991, da foranstaltningerne først blev indført. Importen er forblevet lille i løbet af de successive ændringer og udvidelser af foranstaltningerne, der fulgte i 1995, 1999, 2001 og 2007.

(39) Importen af lommetændere fra Kina mellem den 1. januar 2008 og den 31. marts 2012 var forholdsvis stabil udtrykt i mængde: ca. 50 mio. stk. i 2008 og 2009, 70 mio. stk. i 2010 og 60 mio. stk. i 2011 og i RP. Den bestod imidlertid kun af genfyldelige modeller og elektriske piezotændere, der ikke var omfattet af foranstaltningerne.

(40) Importen af den undersøgte vare fra Vietnam er steget over tid. Mens der i 1997 praktisk talt ikke var nogen import til Unionen af den undersøgte vare fra Vietnam, har der siden 2007 været en hastig stigning i importmængden af den undersøgte vare.

(41) I RP udgjorde importen fra Vietnam 84% af den samlede import til Unionen.

Importen fra Vietnam til Unionen af lommetændere, ikke til genopfyldning, som % af den samlede import

	2008	2009	2010	2011	PR
Markedsandel	80%	84%	83%	84%	84%

Kilde: statistiske oplysninger i anmodningen

Eksport af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam

(42) Dele til lommetændere med fyrsten blev eksporteret fra Kina til Vietnam i UP. Vietnam er det vigtigste bestemmelsessted for eksporten af dele til lommetændere med fyrsten fra Kina. Ifølge de statistiske oplysninger i anmodningen er eksporten af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam steget betydeligt siden 1999. I 1999 udgjorde eksporten af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam mindre end 3% af den samlede eksport, men i 2010 blev Vietnam med en andel på 26% af importen det primære bestemmelsessted for eksporten af dele til lommetændere. I mængde svarer dette til en stigning fra mindre end 50 mio. til 200 mio. færdige lommetændere.

Produktionsmængder af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, i Vietnam

(43) Da der måtte ses bort fra oplysningerne fra de vietnamesiske producenter, kunne der ikke indhentes verificerbare oplysninger om de mulige niveauer for den reelle produktion af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning.

2.5. Konklusion om ændringen i handelsmønstret

(44) Det samlede fald i eksporten fra Kina til Unionen og stigningen i eksporten fra Vietnam til Unionen siden 2007 samt den betydelige stigning i eksporten af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam siden 1999 udgjorde en ændring i handelsmønstret mellem Kina og Vietnam på den ene side og Unionen på den anden side.«

22 Samme forordnings artikel 1 bestemmer:

»1. Den endelige antidumpingtold, der indførtes ved artikel 1, stk. 2, i forordning [nr. 1458/2007], på importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i […] Kina, udvides hermed til at omfatte importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, afsendt fra Vietnam, uanset om den er angivet med oprindelse i Vietnam eller ej, henhørende under KN-kode ex 9613 10 00.

2. Den ved stk. 1 i denne artikel udvidede told opkræves ved import fra Vietnam fra den 27. juni 2012 til den 13. december 2012, uanset om varen er angivet med oprindelse i Vietnam eller ej, der er registreret i overensstemmelse med artikel 2 i forordning [nr. 548/2012] og [grundforordningens] artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5 […].

[...]«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

23 Mellem august og december 2012 bragte APEX, der er en international speditionsvirksomhed, 4 024 080 lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, afsendt fra Vietnam, i fri omsætning i Unionen.

24 Ved en importafgiftsafgørelse af 26. marts 2013 opkrævede hovedtoldkontoret i Hamborg en antidumpingtold af APEX for denne overgang til fri omsætning på i alt 261 565,20 EUR på grundlag af den omtvistede forordning.

25 Den 15. april 2013 indgav APEX en administrativ klage over denne importafgiftsafgørelse. Da hovedtoldkontoret i Hamborg afviste denne klage ved afgørelse af 5. juni 2013, indbragte APEX sagen for Finanzgericht Hamburg (skatteretten i Hamborg) den 5. juli 2013.

26 For det første er denne ret i tvivl med hensyn til den mulighed, som Rådet havde for at udvide den antidumpingtold, der blev indført ved forordning nr. 1458/2007, eftersom denne forordning ikke længere var gældende på det tidspunkt, hvor den omtvistede forordning blev vedtaget. Det fremgår således af ordlyden af grundforordningens artikel 13, stk. 1, navnlig af formuleringen »når gældende foranstaltninger omgås«, at antidumpingforanstaltninger kun kan udvides, hvis de er gældende, og dermed hvis de ikke er udløbet. Opbygningen og formålet med antidumpingforanstaltninger taler ligeledes for denne fortolkning. Pålæggelsen af en antidumpingtold udgør således ikke en sanktion for en tidligere adfærd, men en foranstaltning til forsvar og beskyttelse mod illoyal konkurrence som følge af en dumpingpraksis, der har til formål at forhindre denne dumpingimport eller at gøre den økonomisk uinteressant.

27 Finanzgericht Hamburg (skatteretten i Hamborg) har imidlertid medgivet, at formuleringen »når gældende foranstaltninger omgås« kan opfattes således, at den omhandler den periode, hvori udvidelsen er gældende, og ikke det tidspunkt, hvor forordningen om udvidelse af denne antidumpingtold vedtages. Finanzgericht Hamburg (skatteretten i Hamborg) har i denne henseende fremhævet, at grundforordningens artikel 13, stk. 3, sjette punktum, udtrykkeligt fastsætter en udvidelse af en antidumpingtold med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor registrering af importen blev gjort obligatorisk i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5. Finanzgericht Hamburg (skatteretten i Hamborg) har endvidere anført, at ifølge formålet med og opbygningen af nævnte forordning har en forordning, der omhandler udvidelse af antidumpingforanstaltninger, alene til formål at sikre, at disse foranstaltninger er effektive, og at forhindre, at de omgås. En sådan forordning har dermed alene en accessorisk karakter i forhold til de oprindelige antidumpingforanstaltninger, hvilket kan indebære, at grundforordningens artikel 13 ikke indeholder en dato, indtil hvilken vedtagelsen af en forordning om udvidelse af en antidumpingtold kan finde sted.

28 For det andet er Finanzgericht Hamburg (skatteretten i Hamborg) af den opfattelse, at det ikke er sandsynligt, at de betingelser for, at der foreligger en omgåelse, som er fastsat i grundforordningens artikel 13, stk. 1 og stk. 2, litra a), er opfyldt i det foreliggende tilfælde.

29 For det første er den ændring i mønstret for handelen mellem de berørte tredjelande, dvs. Kina og Vietnam, og Unionen, der er omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1, tredje punktum, ikke blevet godtgjort. Tallene for import af den omhandlede vare fra Kina er ikke tilstrækkeligt præcise eller hvad angår de tal, der fremgår af 39. betragtning til den omtvistede forordning, irrelevante. Hertil kommer, at de tal vedrørende import fra Vietnam, der fremgår af 40. betragtning til denne forordning, hverken dækker 2007 eller de forudgående år og ikke fuldt ud kan sammenholdes med det i 42. betragtning til nævnte forordning anførte vedrørende eksport af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam.

30 Desuden er der en tidsmæssig forskydning mellem faldet i importen af den omhandlede vare fra Kina i løbet af 1991, stigningen i eksporten af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam fra 1999 og stigningen i importen til Unionen af de omhandlede varer fra Vietnam i løbet af 2007. Finanzgericht Hamburg (skatteretten i Hamborg) har præciseret, at den er bevidst om, at artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009 med hensyn til ændring af mønstret i handelen ikke indeholder konkrete tidsmæssige krav. Denne ret er dog af den opfattelse, at der er behov for en særlig forklaring, når mønstret i handelen mellem tredjelandene og Unionen først er blevet ændret flere år efter, at antidumpingforanstaltningerne er blevet indført.

31 Endvidere angiver den omtvistede forordning hverken, hvorfor stigningen i importen af den omhandlede vare fra Vietnam ikke fulgte umiddelbart efter en stigning i eksporten af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam, eller om stigningen i importen af lommetændere fra Vietnam fra 2007 falder sammen med et fald i importen af lommetændere fra Kina i sammenlignelig størrelsesorden.

32 For det andet er den forelæggende ret i tvivl om, at betingelserne i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a), er opfyldt. Dels kunne de i hovedsagen omhandlede samleprocesser ikke »[være] påbegyndt eller udvidet væsentligt siden eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen«. Dels er det ikke sandsynligt, at der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse for disse processer ud over ønsket om at undgå de antidumpingforanstaltninger, der er indført ved forordning nr. 1458/2007. De nævnte processer kunne bl.a. være begrundet af overvejelser vedrørende de lave arbejdskraftomkostninger.

33 På denne baggrund har Finanzgericht Hamburg (skatteretten i Hamborg) besluttet at udsætte sagen og forelægge følgende præjudicielle spørgsmål for Domstolen:

»1) Er [den omtvistede forordning] ugyldig, fordi den antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1458/2007, og hvis udvidelse skulle fastsættes, på tidspunktet for vedtagelsen af forordning nr. 260/2013 allerede var udløbet?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Er [den omtvistede] forordning […] ugyldig, fordi der ikke kan fastslås en omgåelse som omhandlet i [grundforordningens] artikel 13, stk. 1, […] af den foranstaltning, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1458/2007 […]?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

34 Med spørgsmålene, der skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om den omtvistede forordning er ugyldig, eftersom den dels blev vedtaget på et tidspunkt, hvor forordning nr. 1458/2007 ikke længere var gældende, dels at Rådet ikke i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at der forelå omgåelse som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1.

Indledende bemærkninger

35 Det skal bemærkes, at APEX i de skriftlige bemærkninger, som selskabet har fremsat for Domstolen, har anført en ugyldighedsgrund, som den forelæggende ret ikke har gentaget i anmodningen om en præjudiciel afgørelse. Selskabet har således gjort gældende, at det fra efteråret 2012 stod klart, at de foranstaltninger, der blev indført ved forordning nr. 1458/2007, ikke ville blive forlænget, idet importen af den omhandlede vare fra Kina ikke længere udgjorde nogen risiko for dumping. I denne sammenhæng kunne de afhjælpende virkninger af den omhandlede antidumpingtold ifølge APEX ikke anses for at være undergravet som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1.

36 Ifølge fast retspraksis er proceduren i henhold til artikel 267 TEUF baseret på en klar adskillelse mellem de nationale retters og Domstolens funktioner, således at det udelukkende tilkommer den nationale ret, for hvilken en tvist er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, som skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 26).

37 Det fremgår ligeledes af Domstolens faste praksis, at artikel 267 TEUF ikke udgør et retsmiddel, der står til rådighed for parterne ved den nationale ret, således at Domstolen ikke er forpligtet til at vurdere gyldigheden af EU-retten alene af den grund, at dette spørgsmål er blevet påberåbt for den af en af disse parter i vedkommendes skriftlige indlæg (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).

38 På denne baggrund er der ikke anledning til at lade prøvelsen af gyldigheden af den omtvistede forordning omfatte ugyldighedsgrunde, som ikke er nævnt af den forelæggende ret.

Om den ugyldighedsgrund, der består i den omstændighed, at den omtvistede forordning blev vedtaget på et tidspunkt, hvor forordning nr. 1458/2007 ikke længere var gældende

39 Den forelæggende ret har som det første punkt anført, at den omtvistede forordning, som udvidede de antidumpingforanstaltninger, der blev indført ved forordning nr. 1458/2007, efter en undersøgelse vedrørende en mulig omgåelse i henhold til grundforordningens artikel 13 er ugyldig, eftersom den blev vedtaget på et tidspunkt, hvor forordning nr. 1458/2007 ikke længere var gældende, og at den gav anledning til en opkrævning af antidumpingtolden, der udelukkende var med tilbagevirkende kraft, for perioden mellem det tidspunkt, hvor registreringen af importen blev gjort obligatorisk, og det tidspunkt, hvor nævnte foranstaltninger udløb.

40 Det skal i denne henseende bemærkes, at grundforordningens artikel 13 fastsætter muligheden for, at EU-institutionerne, når de konstaterer, at antidumpingforanstaltninger omgås, kan udvide disse foranstaltninger til import af samme vare, uanset om denne er let ændret, fra andre tredjelande end dem, der er underlagt de nævnte foranstaltninger.

41 Med henblik på at undersøge den første ugyldighedsgrund, som den forelæggende ret har anført, skal det fastlægges, om grundforordningens artikel 13 tillader, at der vedtages en afgørelse om udvidelse af antidumpingforanstaltninger, når disse foranstaltninger er udløbet.

42 I henhold til Domstolens faste praksis skal rækkevidden af en EU-retlig bestemmelse, i det foreliggende tilfælde grundforordningens artikel 13, både vurderes ud fra dens indhold, dens formål og dens kontekst (dom Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

43 Hvad angår ordlyden af grundforordningens artikel 13 skal det bemærkes, at bortset fra den i stk. 3 indeholdte pligt til at afslutte undersøgelsen inden for ni måneder, regnet fra indledningen af undersøgelsen, indeholder denne artikel ingen angivelse med hensyn til det tidspunkt, hvor en mulig afgørelse om at udvide antidumpingforanstaltningerne skal være vedtaget.

44 Det fremgår ganske vist af grundforordningens artikel 13, stk. 1, første punktum, at antidumpingforanstaltningerne kan udvides, »når gældende foranstaltninger omgås«. Dette punktum har imidlertid til formål at begrænse de tilfælde, hvor en afgørelse om udvidelse af antidumpingtold kan vedtages. Det kan herefter ikke lægges til grund, at EU-lovgiver ved at henvise til »gældende foranstaltninger« havde til hensigt at tage stilling til det tidspunkt, hvor en sådan afgørelse om udvidelse skal være vedtaget, og dermed at forbyde en vedtagelse heraf, når de anidumpingforanstaltninger, der er blevet omgået, er udløbet.

45 Derimod indebærer den henvisning til »gældende foranstaltninger«, der fremgår af grundforordningens artikel 13, stk. 1, at den periode, hvor de udvidede antidumpingforanstaltninger anvendes, ikke kan overstige den periode, hvor de antidumpingforanstaltninger, som de udvider, er gældende.

46 Det følger heraf, som generaladvokaten har bemærket i punkt 31 i forslaget til afgørelse, at en analyse af ordlyden af grundforordningens artikel 13 ikke giver grundlag for at udelukke muligheden for at vedtage en forordning om udvidelse af antidumpingforanstaltninger, der er udløbet.

47 Analysen af den kontekst, som grundforordningens artikel 13 indgår i, og formålene med denne artikel og, mere generelt, denne forordning bekræfter, at en forordning om udvidelse af antidumpingforanstaltninger kan vedtages efter udløbet af disse foranstaltninger dog under forudsætning af, at disse foranstaltninger kun udvides for den periode, der ligger forud for dette udløb, således at de udvidede foranstaltninger udelukkende har en tilbagevirkende karakter.

48 For det første skal det i denne henseende bemærkes, at selv om grundforordningens artikel 10, stk. 1, fastslår princippet om, at antidumpingforanstaltninger ikke må have tilbagevirkende kraft, idet disse foranstaltninger i princippet kun kan anvendes på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor den forordning, der indfører disse foranstaltninger, træder i kraft, fraviger flere bestemmelser i grundforordningen dette princip. Disse bestemmelser tillader således, at antidumpingforanstaltninger anvendes på varer, der er overgået til fri omsætning før den forordning, der indfører nævnte foranstaltninger, træder i kraft, under forudsætning af, at den omhandlede import er blevet registreret i overensstemmelse med grundforordningens artikel 14, stk. 5.

49 Hvad navnlig angår reglerne om omgåelse bestemmer grundforordningens artikel 13, stk. 3, andet punktum, at undersøgelserne iværksættes ved en forordning udstedt af Kommissionen, hvori det også kan pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller at anmode om garantier. Grundforordningens artikel 13, stk. 3, sjette punktum, bestemmer, at udvidelsen af antidumpingforanstaltningerne gælder fra den dato, hvor registrering af importen blev gjort obligatorisk i medfør af nævnte forordnings artikel 14, stk. 5. Opkrævning med tilbagevirkende kraft af antidumpingtold, der er udvidet ved en forordning om udvidelse, som er vedtaget på grundlag af samme forordnings artikel 13, er dermed tilladt i henhold til nævnte forordning.

50 For det andet følger det i henhold til Domstolens praksis af 19. betragtning til grundforordningen og artikel 13 heri, at en forordning om udvidelse af antidumpingtold som eneste formål har at sikre dennes effektivitet og at forhindre dens omgåelse. Desuden har forpligtelsen til registrering af den pågældende import, særskilt i forbindelse med en sådan omgåelse, ligeledes til formål at sikre de udvidede endelige foranstaltningers effektivitet ved at gøre det muligt at pålægge told med tilbagevirkende kraft for at forhindre, at de endelige foranstaltninger, der skal anvendes, mister deres effektive virkning (dom Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, præmis 28 og 29).

51 Som generaladvokaten har bemærket i punkt 36 i forslaget til afgørelse, ville formålet om en effektiv virkning af de foranstaltninger, der modvirker omgåelse, blive bragt i fare, såfremt det måtte blive fastslået, at en forordning om udvidelse af antidumpingforanstaltninger ikke kan vedtages, efter at disse foranstaltninger er udløbet. Såfremt der ikke består en beføjelse til at vedtage en sådan forordning efter dette udløb, kan beskyttelsen af virkningerne af antidumpingforanstaltninger, gennem proceduren i grundforordningens artikel 13, således bringes i fare ved import i den periode, hvor undersøgelsen af omgåelsen verserer. I praksis ville dette svare til, at der ikke findes en beføjelse til at sikre den effektive virkning af antidumpingforanstaltningerne indtil afslutningen af deres anvendelsesperiode, som i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 2, i princippet er fem år.

52 Hertil kommer, som generaladvokaten har fremhævet i punkt 55 i forslaget til afgørelse, at hvis det antages, at en forordning om udvidelse af antidumpingforanstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 3, ikke kan vedtages efter udløbet af disse foranstaltninger, vil dette indebære, at Kommissionen i givet fald pålægges at afslutte sin undersøgelse inden for en kortere frist end de ni måneder, der er fastsat i denne bestemmelse. En sådan antagelse vil ligeledes have til følge, at en sådan forordning kan vedtages umiddelbart før udløbet af de foranstaltninger, som den udvider, men som den forbyder umiddelbart efter dette udløb uden en retlig eller logisk begrundelse.

53 For det tredje bemærkes, at Domstolen har fastslået, at en foranstaltning om udvidelse af en endelig antidumpingtold kun har accessorisk karakter i forhold til den første retsakt, som indfører denne told (dom Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, præmis 28).

54 Selv om det følger af denne konstatering, at de udvidede foranstaltninger ikke kan bestå efter udløbet af de foranstaltninger, som de udvider, kan det ikke udledes af den forbindelse, der forener de førstnævnte foranstaltninger med de sidstnævnte, at den afgørelse, der indfører de førstnævnte foranstaltninger, skal vedtages, før de sidstnævnte foranstaltninger udløber.

55 I betragtning af ovenstående analyse må det fastslås, at grundforordningens artikel 13 ikke er til hinder for, at der vedtages en forordning om udvidelse af antidumpingforanstaltninger på et tidspunkt, hvor disse foranstaltninger ikke længere er gældende, under forudsætning af dels, at udvidelsen udelukkende vedrører den periode, der ligger forud udløbet af disse foranstaltninger, dels, at registreringen af den omhandlede import er blevet anordnet i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, eller at der i givet fald er anmodet om garantier på det tidspunkt, hvor undersøgelsen om omgåelse indledes, med henblik på at de udvidede foranstaltninger kan anvendes med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor denne registrering fandt sted.

56 I hovedsagen er det korrekt, at de antidumpingforanstaltninger, der blev indført ved forordning nr. 1458/2007, udløb den 13. december 2012, mens den omtvistede forordning, hvormed disse foranstaltninger blev udvidet til at omfatte import afsendt fra Vietnam, først blev vedtaget den 18. marts 2013. Det er imidlertid ubestridt, at Kommissionen fra den 25. juni 2012 ved forordning nr. 548/2012 havde indledt en undersøgelse med henblik på at fastlægge, om denne sidstnævnte import omgik nævnte foranstaltninger, og pålagt toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere denne import.

57 Desuden begrænsede den omtvistede forordnings artikel 1, stk. 2, opkrævningen af den således udvidede told til import fra Vietnam fra den 27. juni 2012, hvor forordning nr. 548/2012 trådte i kraft, til den 13. december 2012, hvor de antidumpingforanstaltninger, der blev indført ved forordning nr. 1458/2007, udløb.

58 Det må under disse omstændigheder i lyset af de betragtninger, der fremgår af denne doms præmis 55, fastslås, at Rådet ved at vedtage den omtvistede forordning på et tidspunkt, hvor de antidumpingforanstaltninger, der blev indført ved forordning nr. 1458/2007, var udløbet, ikke har tilsidesat de krav, der følger af grundforordningens artikel 13, eftersom for det første udvidelsen af disse antidumpingforanstaltninger udelukkende omfattede den periode, der lå forud for deres udløb,

og for det andet var der på tidspunktet for indledningen af undersøgelsen om omgåelse blevet anordnet registrering af den omhandlede import i henhold til denne forordnings artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, med henblik på en anvendelse af disse udvidede foranstaltninger med tilbagevirkende kraft.

59 Den omstændighed, at den omtvistede forordning blev vedtaget på et tidspunkt, hvor forordning nr. 1458/2007 ikke længere var gældende, kan således ikke medføre dens ugyldighed.

Om den ugyldighedsgrund, der består i den omstændighed, at det ikke i tilstrækkeligt omfang er godtgjort, at der foreligger omgåelse

60 Den forelæggende ret har som det andet punkt anført, at den omtvistede forordning er ugyldig, for så vidt som Rådet ikke i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at der foreligger omgåelse som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1, idet Rådet ikke har påvist dels, at der foreligger en ændring i mønstret for handelen, dels, at der foreligger samleprocesser, der blev påbegyndt eller udvidet væsentligt siden eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, og der ikke foreligger en anden økonomisk begrundelse for disse processer end ønsket om at undgå de antidumpingforanstaltninger, der er indført ved forordning nr. 1458/2007.

61 Det bemærkes, at Domstolen har fastslået, at Unionens institutioner inden for den fælles handelspolitik og ganske særligt med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge. Domstolsprøvelsen af institutionernes skøn skal således begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

62 Hvad nærmere bestemt angår en omgåelse af antidumpingforanstaltninger bestemmer grundforordningens artikel 13, stk. 1, at en sådan omgåelse består i en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Unionen, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomiske begrundelse ud over indførelsen af tolden, hvor der foreligger beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme varer.

63 Ifølge forordningens artikel 13, stk. 3, tilkommer det Kommissionen at iværksætte en undersøgelse på grundlag af tilstrækkelige beviser, der umiddelbart viser, at der er tale om omgåelsespraksis. Såfremt det af omstændigheder, som er konstateret under denne undersøgelse, fremgår, at der foreligger en sådan omgåelse, foreslår Kommissionen Rådet at foretage en udvidelse af antidumpingforanstaltningerne (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 31).

64 Der er imidlertid ikke nogen bestemmelse i grundforordningen, som i forbindelse med en undersøgelse af, om der foreligger omgåelse, tillægger Kommissionen nogen beføjelse til at tvinge de producenter eller eksportører, der er omfattet af en klage, til at deltage i en undersøgelse eller fremlægge oplysninger. Kommissionen er således afhængig af parternes frivillige samarbejde, med henblik på at disse forsyner den med de nødvendige oplysninger (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 32).

65 Dette er grunden til, at EU-lovgiver i grundforordningens artikel 18, stk. 1, har bestemt, at i tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 33).

66 Forordningens artikel 18, stk. 6, præciserer desuden, at hvis en berørt part ikke er rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 34).

67 Selv om det er korrekt, at grundforordningen og navnlig dens artikel 13, stk. 3, fastsætter, at det påhviler EU-institutionerne at bevise, at der foreligger omgåelse, forholder det sig ikke desto mindre således, at for så vidt som det er fastlagt, at i en situation, hvor de pågældende parter ikke samarbejder, kan institutionerne basere konklusionerne af en undersøgelse af, om der forekommer omgåelse, på de tilgængelige oplysninger, og de parter, som ikke har samarbejdet, risikerer at befinde sig i en mindre gunstig situation, har grundforordningens artikel 18, stk. 1 og 6, tydeligvis til formål at lette denne bevisbyrde (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 35).

68 Det fremgår ganske vist af grundforordningens artikel 18, at EU-lovgiver ikke har ønsket at indføre en lovsformodning, der gør det muligt direkte af de berørte parters manglende samarbejdsvilje at udlede, at der er tale om en omgåelse, og som følgelig fritager EU-institutionerne fra ethvert krav om bevisførelse. Henset til muligheden for at drage endog definitive konklusioner på grundlag af foreliggende faktiske oplysninger og for at behandle den part, der ikke samarbejder, eller som kun samarbejder delvist, mindre gunstigt, end hvis denne havde samarbejdet, er det lige så indlysende, at EU-institutionerne har ret til på grundlag af en række samstemmende indicier at fastslå, at der er tale om omgåelse som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1 (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 36).

69 Enhver anden løsning vil kunne forringe indvirkningen af Unionens handelsbeskyttelsesforhandlinger, når EU-institutionerne står over for et manglende samarbejde i forbindelse med en undersøgelse, hvor det skal fastlægges, om der foreligger en omgåelse (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 37).

70 Det er i lyset af disse betragtninger, at den anden ugyldighedsgrund, som den forelæggende ret har anført, skal behandles.

71 Det fremgår i denne henseende af 28.-36. betragtning til den omtvistede forordning, at syv vietnamesiske eksporterende producenter samarbejdede ved undersøgelsen af den i hovedsagen omhandlede omgåelse. Kommissionen konstaterede imidlertid under kontrolbesøgene hos disse eksporterende producenter, at de havde afgivet oplysninger, som ikke kunne anses for at være pålidelige. Desuden samarbejdede de kinesiske eksporterende producenter ifølge 37. betragtning til denne forordning ikke.

72 Konklusionerne vedrørende importen til Unionen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, fra Vietnam og Kina og konklusionerne vedrørende eksporten af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam måtte derfor baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1. I denne henseende støttede Kommissionen sig bl.a. til oplysninger fra Eurostats Comext-database, statistiske oplysninger fra De Forenede Nationers Comtrade, der fremgik af den anmodning, der førte til indledningen af undersøgelsen om omgåelse, samt andre oplysninger, der var indeholdt i denne anmodning.

73 Disse oplysninger satte Kommissionen, der foretog undersøgelsen på det grundlag, som den omtvistede forordning blev vedtaget på, og Rådet, der vedtog denne forordning, i stand til at godtgøre for det første, som det fremgår af 38. betragtning til den omtvistede forordning, at importen af den pågældende vare fra Kina var faldet i 1991, da foranstaltningerne først blev indført, og at importen var forblevet lille siden da. For det andet blev det i 40. og 41. betragtning til denne forordning anført, at mængden af importen af den omhandlede vare fra Vietnam til Unionen var hastigt stigende fra 2007, og at denne import, der repræsenterede 80% af den samlede import af denne vare i Unionen, i løbet

af 2008 havde nået 84% af denne samlede import i RP. For det tredje er det anført i 42. betragtning til nævnte forordning, at eksporten af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam var steget betydeligt siden 1999, og at den i 2010 udgjorde 26% af den samlede eksport af dele til lommetændere fra Kina.

74 På dette grundlag blev det i 44. betragtning til den omtvistede forordning konkluderet, at det samlede fald i eksporten fra Kina til Unionen og stigningen i eksporten fra Vietnam til Unionen siden 2007 samt den betydelige stigning i eksporten af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam siden 1999 havde udgjort en ændring i handelsmønstret mellem Kina og Vietnam på den ene side og Unionen på den anden side.

75 Selv om det er anført i den omtvistede forordning, at mængden af importen af den omhandlede vare fra Kina til Unionen var lav i løbet af 2007, og at mængden af importen af denne vare fra Vietnam til Unionen er steget kraftigt fra samme år, fremgår det derimod af denne forordning, at eksporten af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam er steget fra 1999.

76 Det følger heraf, at det ikke gyldigt kan konkluderes, at der består en forbindelse mellem stigningen i eksporten af dele til lommetændere fra Kina til Vietnam på den ene side, og stigningen i importen af den omhandlede vare til Unionen fra Vietnam på den anden side.

77 Under disse omstændigheder kan det ikke lægges til grund, at Rådet og Kommissionen har støttet sig til en række indicier, der er tilstrækkeligt samstemmende som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 68, til at fastslå, at der er tale om omgåelse som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1.

78 Henset til de foregående betragtninger skal de præjudicielle spørgsmål besvares med, at den omtvistede forordning er ugyldig.

Sagens omkostninger

79 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 260/2013 af 18. marts 2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1458/2007 på importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til at omfatte importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, uanset om den er angivet med oprindelse i Den Socialistiske Republik Vietnam eller ej, er ugyldig.

Underskrifter